الاعداد لاظهار اعيانها او لاظهار عينه من حيثها فاوجد

اعداد برای اظهار اعيان اعداد يا برای اظهار عين خود از حيثيت آنها پس موجود كرد

الواحد العدد وفصل العدد الواحد بمعنى ان ظهوره في كل مرتبة

واحد عدد را و تفصيل كرد عدد واحد را بمعنى آنكه بدرستيكه ظهور او در هر مرتبه

مما نسميه في حق الحق شانا كما اخبر سبحانه عن نفسه بقوله كل يوم

از جملهٔ چيزيكه نام ميكنيم آنرا در حق حق تعالى شان چنانچه خبر داد او سبحانه از نفس خود بقول خود هر روز

هو في شان يخالف ظهوره في المرتبة الاخرى ويتبع كل ظهور من

اوست در يک شان مخالف دارد ظهور او در مرتبهٔ ديگر و پيروی ميكند هر ظهور را

حيث كل شان من الاسماء والاوصاف والاحوال والاحكام

از حيثيت هر شان از اسما و اوصاف و احوال و احكام

بمقدار سعة ذلك الشان وتقدمه على غيره من الشئون فكل ما

بمقدار وسعت آن شان و تقدم آن شان بر غير خود از شئون ديگر پس هر چه

يرى ويدرك باي نوع كان من انواع الادراك فهو حق ظاهر

ديده ميشود و ادراك كرده ميشود بهر نوعيكه باشد از انواع ادراك پس او حق ظاهر است

بحسب شان من شئونه الفايضة بتنوعه وتعدده ظاهر من حيث

بحسب شان از شئون خود كه فايض اند بتنوع او و تعدد او در ظاهر از حيثيت

المدارك التي هي احكام تلك الشئون مع كمال احديته في نفسه

مدارك كه آنها احكام آن شئون اند با كمال احديت او در نفس او يعنى احد احديتيكه

اعنى الاحدية التي هي منبع لكل وحدة وكثرة وبساطة

او منبع است مر هر وحدت و كثرة و بساطت

وتركيب وظهور وبطون ولواحد منهم قدس الله اسرارهم رباعي

و تركيب و ظهور و بطون را و برای يكيست از بزرگان

در باغ اگرچه گل خود و بود * سرو و سمن و نسرين خوش بو بود * در بحر اگرچه موج تو بر تو بود

چون نيک بديدم آنهمه خود او بود اعلم ان الوجود كما انه من حيث

بدانكه بدرستيكه وجود چنانچه از حيثيت

حقيقة واحد غير منقسم كذلك من حيث صورته هو واحد

حقيقت خود واحد غير منقسم است پس همچنان از حيثيت صورت خود واحد است

والفواصل المعددة لهذه الصورة العامة الوجودية المشار اليها

و جدا كننده تنها كننده اين صورت عامه وجوديه مشار اليها

المشهورة للكل معان مجردة يظهر انها لا عينها الظاهر العين ليس الا

مشهوره مر همه معانی مجرده اند كه ظاهر می شود از آنها عين المعانی و ظاهر كه عين است نيست آن مگر

صورة واحدة نظلة واحدة لا يحكم عليها بالانقسام الا من حيث

صورة واحده و ظلهٔ واحده است يعنى آنكه حكم كرده نميشود بر عين بانقسام مگر از حيثيت

احكام هذه المعاني المحدثة للتميز والمظهرة للتعدد في الامر الواحد

احكام اين معانی كه احداث كننده اند تميز را و ظاهر كننده اند تعدد را در امر واحد

الغير المنقسم في ذاته انقسام تجزية وتبعيض فالوجود واحد

غير منقسم است در ذات خود بانقسام تجزيه و تبعيض پس وجود واحد است

منشور والفواصل برازخ معقولة ذات احكام مشهورة بعينها

آشكار كرده شده و جدا كننده ها برزخها معقول اند صاحب احكام مشهوره بعين آنها اند

Copyright © King Saud University